

tidligere har dreiet sig, og Thinget i dets Fleerhed har da ogsaa ønsket dem indkaldte til disse Arter af Tjeneste. Jeg tilstaaer nu, at jeg troer, at de ærede Medlemmer ved nærmere Overveelse ville finde, at deres Anstuelse i denne Henseende ikke er den heldigste; det er vistnok ikke nu Tiden til at komme nærmere ind paa en Drøftelse heraf. Spørgsmaalet her er altsaa kun, om de ærede Medlemmer, der holde for, at det er rigtigt at indkalde Militairarbejdere til denne Tjeneste i Casernerne og i Laboratoriet, ved at tiltræde Finantsloven, som den nu foreligger, behøve at opgive denne deres Grundsætning. Hertil maa der svares, at det behøve de ikke; de ville ved en følgende Finantslov, forsaavidt de fastholde den Overbeviisning, faae Leilighed til at gjøre deres Betragtning i denne Henseende fuldkommen gjældende, og det synes mig da rigtignok, at det Spørgsmaal meget stærkt fremtræder for os, om vi ikke skulde Sagernes hele nuværende Stilling, og navnlig den Omstændighed, at Regjeringens Bemyndigelse til at afholde Udgifter af Statskassen og at opkræve Skatter udløber med imorgen, det Hensyn, at vi ikke for en saadan Gjenstands Skyld unblade at gjøre det muligt at faae Sagen vedtagen endnu idag. Det ærede Medlem henvisse til, at Landstinget skal have Møde i Aften, og at det da uden videre kunde vedtage Forslaget; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det kan Landstinget ikke gjøre uden en saadan Afvigelse fra sin Forretningsorden, som jeg troer aldrig har fundet Sted, idet det nemlig skulde optage en Sag paa Dagsordenen, som ikke isorveien havde været anmeldt. Jeg tvivler ogsaa meget om, at Landstinget vilde gjøre noget Saadant, og jeg vilde i alt Fald ansee det for urigtigt, om Folkethinget for en Sags Skyld, der dog ikke har stor Vigtighed iaar, vilde tvinge Landstinget til at gjøre et saa usædvanligt Skridt som det omtalte. Naar hertil kommer den Betragtning, som den ærede Finantsminister har fremført, og som jeg finder fuldkommen begrundet, nemlig at der ogsaa i denne Retning er et Hensyn at tage til Regjeringen, hvilket er ligesaa berettiget som noget af de andre, kan jeg ikke andet end haabe, at Thingets Fleertal i denne Sag vil følge Ministeren.

Berg: Med Hensyn til Behandlingen i det andet Thing skal jeg kun bemærke overfor den ærede Ordfører, at det, jeg antog med Hensyn til den Fremgangsmaade, man vilde bruge, var det, at man vilde anmeldte Finantsloven i det ene Møde og behandle den i det andet Møde i Aften, ganske i Overensstemmelse med, hvad Folkethinget efter vor ærede Formands Forslag saa ofte har maattet gjøre, naar der har været presserende Forhold tilstede. Det er aldeles overensstemmende med Forretningsordenen og Skik og Brug i extraordinaire Tilfælde, og at forudsætte, at det andet Thing ikke vilde tage samme Hensyn som vi med Hensyn til Tiden, vilde jo dog være besynderligt at gjøre gjældende fra flere af de ærede Herrers Side, der ere imod det Forslag, som Mindretallet har opstillet, thi det stemmer ikke med de Udtalelser, man ellers i Almindelighed hører om den større Fond af Fornuft for det ene Things Vedkommende. Hvad angaaer det, som den ærede Finantsminister udtalte, troer jeg dog, at jeg paa en vis Maade kan berolige ham. Saa vidt mig bekendt, vil det nemlig neppe lykkes — det er vel Noget, som jeg ikke bestemt kan sige, men det er vist meget tvivlsomt —, at nogen af Rigsbagens ærede Formænd vil see sig istand til at sende Conseilspræsidenten Lovforslaget tidligere, hvad enten det bliver vedtaget nu eller nogle Timer senere; thi det skal selvfølgelig idag alligevel gjøres færdigt fra Trykkeriet. Hvorvidt min Betragtning ellers er anstændig eller ikke, skal jeg ganske henstille; jeg har ikke villet motivere mit Forslag paa nogen uanstændig Maade. Ivertimod kunde jeg være tilbøielig til at gaae meget videre med Hensyn til Finantslovens Behandling, end her er antydet ved at vedtage dette Mindretallets Forslag, efter den Anledning, man har givet Folkethinget til at foranledige Udsættelsen af Finantslovens Behandling.

Finantsministeren: Jeg tvivler aldeles ikke paa, at det ærede Medlem kunde være gaaet meget videre, det er jeg fuldstændig overbevist om, og jeg skal ogsaa ganske rolig overlade til det ærede Things Afgjørelse, om det er passende at tilstille Conseilspræsidenten et